

N:r 6.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 22 mars 1909

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen » 1.25

68 årg.

Innehåll: Han har uppväckt oss med Kristus, II., av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal av P. W. — Bibelns spridning över jorden. — Synden är övermåttan syndig, av C. W. Bowman. — Vem är du? av J. Mellberg. — Till världsmissionskonferens i Edinburg. — Utbildande av församlingstjänarinnor. — Skulden betald, av A. Lindkvist. — Missionsförbundets sommarkurser för predikanter. — Från Amerika. — Väckelsens vindar. — En veteran bland predikanter (med fotografi), av J. N—én. — Från expeditionen. — Från verksamhetsfältet. — Från andra läger. — Söndagsskolan: Textutredningar av J. Norborg, J. A. Karlman och J. B. Gauffin. — Reseturer och annonser.

Han har uppväckt oss med Kristus.*

II.

Gud har med honom väckt upp oss och med honom satt oss i det himmelska, i Kristus Jesus. Ef. 2: 6.

När Frälsaren på korset utropade: Det är fullkomnat, då var allt det fullkomnat, som han enligt skrifterna skulle göra under sitt liv här på jorden. Han hade lagt den fullkomliga, orubbliga grunden till vår frälsning. Men vi få icke säga, att *allt det, som hörde till hans frälsareverk*, därmed var fullkomnat. Ty ännu återstår mycket. Ännu återstår vår uppfostran för himmelen genom Anden, som han sänder. Ännu återstår folkens församlande till Guds församling. Ännu återstår Israels omvändelse och frälsning. Och till sist: ännu återstår uppståndelsen från de döda, förvandlingen och upptagandet till Herrens möte i evig härlighet. Först när detta skett, först då kunna vi säga: Nu är *allt* fullkomnat. Då skall ock Herren Jesus överlämna riket och makten åt Fadern och själv bliva Fadern underlagd och Gud skall bliva allt i alla (1 Kor. 15: 28).

Döden är en förskräckelsens konung. Därför flyr allt

levande undan honom. Masken, flugan, fisken, elefanten, lejonet, människan — allt bävar för honom, för hans konungavälde. Men då detta hans konungavälde kommit till stånd genom synden, så är det ock brutet genom Kristus Jesus, som tager bort synden och gör människor rättfärdiga. Därför säger Paulus, att när vi undfått den nådens och rättfärdighetens gåva, som överflödar över alla synder, så hava vi kommit till konungavälde över döden (Rom. 5). Om vi än för tillfället måste böja oss för honom, såsom vore vi ännu i våra synder, så är det endast för tillfället. Likasom Herren Jesus själv segerrikt gått fram ur graven med en förhärligad lekamen, så skola även vi göra. Han går i spetsen, vi följa efter, och segrare är alltid den, som *till sist* behåller segern, även om han för ett tillfälle blivit omkullslagen.

Man brukar på gravstenar ofta få läsa orden: »Här vilar den och den.» Det är rätt sagt om dem, som äro avsomnade i tron på Jesus. De äro i själva verket icke döda. Det har gått med dem såsom med Lasarus, om vilken Herren sade: Lasarus, vår vän, sover, och jag går att uppväcka honom (Joh. 11). Aposteln Paulus talar också om dem, som dött i tron på Jesus, som om de sove och vilade sig till den dag, då Herren kommer för att väcka upp dem ur sömnen. Därför borde på de i Herren avsomnades gravstenar — om där skall

* Vid dessa betraktelser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

vara några bilder alls — icke sättas bilder, som tala om död och förgängelse, såsom t. ex. en urna, en avbruten pelare eller annat sådant, utan i stället bilder, som tala om liv och uppståndelse från de döda. Jag såg en gång på en kyrkogård i en av våra norrländska städer en gravsten över en avliden ung flicka. På en stenpelare var hennes namn inristat. Ovanpå den stod ett kors och på detta satt en duva, som lutade sitt öra nedåt, liksom ville hon lyssna, om det icke snart skulle börja att röra sig där nere. Det var en skön bild, en riktig predikan. En sådan gravsten är många gånger mer värd än alla de stora och dyrbara gravmonument, som man ofta reser över rika och framstående människors gravar, monument, som icke säga annat än detta: »Det måtte vara en rik man, som ligger här», eller: »Det måtte vara tungt att ligga under ett sådant block.»

Uppståndelsen från de döda var för aposteln Pauli ögon, ja, även för Herrens Jesu ögon, slutmålet för hela frälsningens verk. Därför säger Jesus hos Johannes: Den till mig kommer, honom kastar jag icke ut. Ty jag är icke kommen för att göra min vilja utan hans, som har sänt mig. Och hans vilja är, att jag icke skall borttappa något av det, som han har givit mig, utan att jag skall giva det evigt liv. Ty hans vilja är, att var och en, som ser Sonen och tror på honom, skall hava evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen. Och åter: Den tid kommer, att de, som äro i grifternas skola höra Guds sons röst och gå fram därur; de, som hava gjort det goda, till livets uppståndelse, men de, som hava gjort det onda, till domens uppståndelse. Paulus säger om sig, att han jagade efter målet, att han måtte nå fram till och få vara med i den saliga uppståndelsen från de döda (Fil. 3). Och när han var nära slutet av sitt liv säger han: Jag har kämpat en god kamp, jag har behållit tron, jag har fullbordat loppet. Härefter är mig förvarad rättfärdighetens krona, som Herren skall giva alla dem, vilka tillhöra honom.

Vad en människa än må äga här på jorden, det flyr undan henne. Ingenting kan hon behålla. Den, som är rik, upphöjd, mäktig och ärad i dag, så att alla människor sjunga hans lov, han må ju känna sig glad och lycklig. Men nästa år är han kanske fattig, föraktad och förtrampad av alla. Ju högre och ärofullare han stigit uppåt, desto smärtsammare blir hans fall. Alldeles som det går till, när någon faller i lekamlig måtto. Ju större den höjd är, från vilken jag faller, desto svårare blir fallet.

Jag läste för någon tid sedan en notis om den stora diamant, som man nu länge hållit på att slipa för den engelske konungens och kronans räkning. Vilket arbete har det icke varit att slipa den! Och vilket arbete att vaka över den, så att den icke skulle bli bortstulen! Den, som verkställde slipningen, sattes in i ett rum med väggar av glas. Där utanför gingo flere detektiver och vaktade på honom från morgon till kväll. Varje kväll fördes diamanten av flere personer till ett kassavalv med tredubbla dörrar och olika konstruerade lås. I det innersta kassavalvet stod ett kassaskåp, även det med tredubbla dörrar och olika lås, till vilka tre olika personer förvarade nycklarna. Under natten stodo

därjämte detektiver vakt — allt för att ingen skulle kunna stjäla bort den dyrbara ädelstenen. Och ändå måste konungen till sist lämna densamma. När stenen blivit färdigslipad i två delar, så skall den ena delen sättas i konungens krona, den andra i hans spira. Men så kommer döden och lägger sin kalla hand på konungen, och han måste lämna både krona och spira i andra händer. Sedan återstår domen, den dom där intet anseende är till personen. Och då kommer det an på, om konungen har någon krona — rättfärdighetens krona — att vänta i himlarnes rike.

Vad betyder det egentligen, huru mycket en människa vinner eller förlorar här på jorden, om hon bara har hoppet om en salig uppståndelse från de döda, när Jesus kommer? Aposteln Paulus säger: Vår stat är i himmelen, dådan vi vänta Frälsaren, vår herre Jesus Kristus, som skall förvandla vår skröplighets kropp och göra honom lik med sin härlighets kropp (Fil. 3). Vem kan fatta en sådan härlighet? Och vad är i jämförelse därmed all den rikedom, ära och storhet, som jorden har att bjuda på? När vi från himmelen skåda ned på den, skall den säkerligen te sig såsom en sophög, och vi skola finna det oförklarligt, huru den någonsin kunnat fånga vårt hjärta.

Allt detta hava vi nu, som sagt, i Kristus Jesus. Gud har uppväckt oss med Kristus ifrån de döda. När det blir trångt och svårt på denna jorden, må vi därför läsa Frälsarens ord: Edert hjärta vare icke bedrövat. Tron på Gud och tron på mig. I min faders hus äro många boningar — där är icke trångt — jag går bort att bereda eder rum — det behöven I icke göra, det skall jag göra. Och när jag har gått bort från eder, skall jag icke säga: Kommen efter! utan jag skall komma själv och taga eder till mig, på det att där jag är, där skolen I ock vara. Icke så, att jag skall vara i det inre rummet och I uti det yttre. Nej, I skolen vara, just där jag är, I skolen alla samlas omkring min och min faders tron i samma eviga härlighet. Såsom han också säger i sin översteprästerliga förbön: Fader, jag har givit dem den härlighet, som du har givit mig.

Vi fråga om igen: Vem kan väl göra sig en föreställning om, vad detta allt innebär? De allra djärvaste föreställningar därom äro bara bleka bilder av, vad verkligheten skall bliva.

P. W.

Rom. 6: 1—5.*

v. 1. I alla tider har man mot evangelium om Guds fria nåd gjort den invändningen, att det skulle

* Vid dessa uppsatser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

lära människor att leva i synd (jämför kap. 3: 8), och det ehuru erfarenheten alltid visar raka motsatsen.

v. 2. Orden: »Bort det», uttrycka avsky. Nåden verkar, att människan dör från synden. Aposteln uttrycker betydelsefullt »dö för synden», bli död för henne. Att vara död för en person eller sak är att vara så likgiltig för honom, så fjärran från all gemenskap med honom, som om man vore död. Att vara död för synden är alltså att ha så litet med henne att skaffa, som den lekamligen döde har att skaffa med de ting, som sysselsatte honom, medan han levde. På samma sätt säger Paulus, att han är död för lagen, korsfäst för världen o. d. (jämför Gal. 2: 19, 6: 14, Kol. 2: 20). Det är ett mycket starkt uttryck. Men Paulus älskar att begagna sådana.

Nåden omskapar människan. Att hon därefter skulle leva i synden är lika orimligt, som att den lekamligen döde skulle förrätta lekamliga sysslor. Av detta är uppenbart, huru orimligt det är, att den, som lever i synd, skulle vara en sann kristen.

v. 3. Vi ha dött från synden genom dopet, ty vi, så många som blivit döpta till Kristus Jesus, vi ha blivit döpta till hans död. Men hans död var en död från synden (v. 10). Alldeles på liknande rätt resonerar Paulus i Gal. 3: 26, 27. Där säger han, att de troende voro Guds barn genom tron, och det grundar han därpå, att de hade iklätt sig Kristus, vilket skett genom dopet. Läs det stället.

Märk, huru långt aposteln är från den föreställningen, att dopet endast skulle vara en »lydnadsgärning» eller en »symbolisk handling» till att *beteckna*, att den troende är död eller är »pliktig att dö» från synden. I den apostoliska framställningen är dopet alltid ett *nådemedel* till rening från synd. Se särskilt Ef. 5: 26, Tit. 3: 5, Joh. 3: 5.

Att döpas till Kristus är att döpas till gemenskap med honom, till att tillhöra honom. Jämför 1 Kor. 10: 2. När en jude eller hedning övergick till Kristus, så skedde det genom dopet. Så betraktas också alltid dopet av både judar och hedningar. Om t. ex. en jude blir troende på Kristus, så kan han dock fortfarande vara medlem av synagogan och betraktas där ingalunda såsom *kristen*. Han är en troende jude. Men låter han döpa sig, då är gemenskapen med synagogan slut, ty då har han övergått till Jesus Kristus och blivit en kristen. Frågar man en missionär, när den eller den omvända hedningen eller juden blev kristen, så svarar han icke med att nämna den dag, då han blev troende, utan den dag, då han blev döpt. Avfaller han från Kristus, så är han icke därmed bliven en jude eller hedning igen utan en avfallig kristen. Och blir han omvänd igen, så döpas han icke på nytt, såsom vore han hedning. Icke heller baptisterna göra det. Men däri ligger ett erkännande, att hans dop icke blivit tillintetgjort genom hans avfall. Den ånyo omvända är icke en hedning, som nu för andra gången blivit kristen, utan han är *en avfallen kristen, som nu blivit upprättad*. Men klart är, att om dopet endast vore en symbolisk bekännelsehandling, så vore dess betydelse ointetgjord, så snart den döpte fölle i synd igen.

Att döpas till Kristi död är att döpas till gemen-

skap med Kristi död, så att såsom han är död från synden (v. 10), så äro de med honom döda från henne.

v. 4. Paulus begagnar här ett annat uttryck i stället för död, nämligen begravning. Möjligen gör han det med hänsyn därtill, att dopet i regeln skedde genom neddoppning. Detta är dock tvivelaktigt. I v. 6 framställer han dopet under en annan bild, nämligen såsom en korsfästelse med Kristus, ehuru i dopsättet icke ligger något, som liknar korsfästelse. Därför tager man mycket miste, när man anser, att dopsättets likhet med en begravning är något väsentligt för dopet. Det kristna dopet var ju till före Kristi död och begravning och kunde således icke vara en avbildning av begravningen. Dopets väsen var rening från synd genom den döptes övergång till Kristus (Ef. 5: 26).

Med *livs nyhet* menar aposteln ett i alla avseenden nytt liv. Jämför 2 Kor. 5: 17. Men att vandra i livs nyhet är raka motsatsen mot att leva i synd.

Kristus är uppväckt genom *Faderns härlighet*, säger aposteln, ty i Kristi uppväckelse framträder Guds majestät på ett utomordentligt sätt.

v. 5. Såsom Kristus har lekamligen dött från synden (v. 10), så hava vi andligen genom dopet dött från henne. Det är alltså icke död i *samma* mening utan *döds likhet*, såsom här står. Genom denna ha vi blivit andligen sammanväxta med Kristus till *en* kropp, i vilken han är huvudet och vi äro lemmanne. Men såsom på Kristi död följde en lekamlig uppståndelse, så följer ock på vår »döds likhet» med honom en »uppståndelses likhet» med honom, i det att vi börja »vandra i livs nyhet».

Märk för övrigt, huru Paulus här framställer döden från synden såsom något, som har skett i dopet, livet för Gud däremot såsom något, som skall följa av dopet. Sådana uttryck som att dagligen dö från synden o. d. äro alldeles främmande för Nya Testamentet. Att dö från synden är i Pauli språkbruk, likasom Kristi död, något som en gång sker. Vad som utgör den döptes dagliga förpliktelse, det är att leva för Gud, och det just på grund av den en gång skedd döden.

P. W.

Bibelns spridning över jorden.

En tidningsman i London besökte härom dagen den nye superintendenten för det stora Brittiska bibelsällskapet, dr R. Kilgour, och fann då denne betraktande ett par exemplar av Marci evangelium på det mukrikurdiska språket, tryckta i Filippopolis och sända till sällskapets påseende.

»Jag har aldrig förr hört talas om detta språk», sade doktorn, »och kan naturligtvis inte själv granska översättningen. Detta är det språk, som talas bland kurderna, och dessa båda exemplar skola vi skicka till ett par av våra korresponderande medlemmar på detta fält och anmoda dem att ombesörja granskningen.

När jag säger er, att det vid slutet av 1908 funnits delar av gamla och nya testamentet, som voro tryckta på *412 olika språk*, så begriper ni, att det inte är lätt att hålla reda på alltsammans», yttrade doktorn, som upplyste om, att sällskapet använder sannolikt cirka ett tusen översättare.

Synden är övermåttan syndig.

Synden betraktas icke alltid såsom synd. Många anse den vara blott en mänsklig svaghet, som ej förtjänar straff, ett karaktärsfel, som kan korrigeras genom övning och genom tillvaratagandet av det goda hos människan. Detta är en mycket populär men dock oriktig uppfattning om synden. Men icke ens de, som betrakta synden såsom synd, fatta alltid, huru brottslig den är, hur ödesdiger i sina följder. De kunna ej klart inse, att synden är övermåttan syndig.

Synden har genomträngt hela människosläktet. Med grova lasters band och med finare synders nät och trådar äro människorna bundna. Ädlingarna i landet såväl som samhällets avskum äro syndens fångar. Rik och fattig står på samma nivå. »Alla hava avvikit, allesamman hava blivit onyttiga, ingen finnes, som gör gott, det finnes icke en enda». Intet område är så heligt, att ej synden gör intrång där. I hemmets sköna helgedom, i vänners slutna krets, i den andliga verksamheten, som avser att hindra syndens framfart och rädda människan, gör synden sitt skadliga inflytande gällande. Under Guds ords betraktande, under bön och tack-sägelse kan synden tränga sig in. Ja, aposteln säger, att synden, »medelst det som var gott, verkade min död, på det att synden skulle bliva övermåttan syndig». På detta sätt visar den sig vara riktigt demonisk.

Synden är till sitt väsen uppror mot Gud. Den är i egentligaste mening majestätsbrott. Synden vill störta Gud från tronen och upprätta satans välde. Vad anarkism är för ett jordiskt rike, det är synden för Guds församling och för ljusets och sanningens rike. För den enskilde är synden ruinerande. Människoanden kommer ej till sin fulla rätt under ett liv i synd. Kroppskrafter och själsförmögenheter bliva illa använda. Livet bliver i djupaste mening förfelat, och slutligen går människan förlorad. Synden är övermåttan syndig. Dess lön är döden.

Människors alla försök att i egen kraft övervinna synden hava misslyckats. De ädlaste föresatser och de heligaste beslut hava ej hulptit. Den starkaste karaktär har ej kunnat motstå syndens förfärliga tryck. Om den för tillfället har syntts vara borta, så har detta endast varit en förvillelse. Den har blott slumrat som björnen i sitt ide. Snart har den åter vaknat och med dubbel styrka anfallit den, som trodde sig ha vunnit över synden. Då syndade han igen, kanske syndade och grät över sin synd. Liksom under en jordbävning stora och välbyggda städer kunna jämnas med marken på några ögonblick, så grusas människornas föresatser och beslut, då synden vaknar till liv. I kampen mot synden duger intet annat än Guds överflödande nåd och den Helige Andes kraft. Men genom denna nåd och i denna kraft kunna även de svagaste Guds barn vinna seger, ty Herren är mäktig i de svaga. Till sist skola vi bliva mer än segervinnare genom honom, som har älskat oss. Gud vare lov!

C. V. Bowman.

»Vem är du?»

Joh. 8: 25.

Många frågor framställdes till Herren Jesus under den tid, han vandrade i denna värld. Somliga framställdes av hans lärjungar, andra åter av dem, som voro hans motståndare och fiender. Kärlek eller hat, beundran eller förakt låg oftast som närmaste orsak till de vitt skilda frågorna.

Frågor kunna framställas, som ha liten innebörd; sådana kunna ock framställas av så djup och ingripande betydelse, att ett nöjaktigt svar därå kan betyda det-samma som att få veta vägen till Gud och hans rike. Och vilken fråga är väl mer betydelsefull än denna: Vem är Kristus? Om honom ha tankarna varit delade i alla tider, och de äro det i dag. Somliga sade fordom, att han var god, andra sade: god kan han icke vara. Somliga sade, att han predikade så, som en den där hade makt, andra åter, att beelsebuls ande regerade honom. En del sågo i honom den Messias, Gud lovat fäderna att i tidens fullbordan sända till människosläktets frälsning, andra åter sågo i Kristus rätt och slätt timmermannen Josefs son, vars bröder och släkt de alla väl kände.

Så är det nu olika tankar om, vem Herren Jesus är. Han är idealmänniskan, säga somliga; Guds son, världsförsonaren och frälsaren från döden, synden och helvetet, säga andra. Var ligger nu sanningen, och huru få veta, vem Kristus är? Om en människa tager miste i en viss på dagordningen stående fråga, kan detta ha en risk med sig i det borgerliga livet, och att taga miste i fråga om sin kallelse och uppgift kan ha nog så stora följder för denna tid. Men att taga miste om vem Kristus är, det är detsamma som att gå förlorad. Ty det gives intet annat namn, i vilket frälsning finnes.

Det är möjligt att få veta, vem Kristus är. *Ordet säger oss det.* Och härtill kommer en skara — stor är den! — som i gångna tider kommit i beröring med honom på ett så innerligt sätt, att ett svar kan givas, som är tillfyllest. Vad skulle t. ex. den bedrövade änkan vid Nains port, hon, som mistat sin ålderdoms tröst och var på väg till graven med det barn, som var hennes enda, vad skulle hon ha att säga om den hjälpare, som närmade sig henne såsom hennes bästa vän, var-kunnade sig över henne och givande tillbaka i hennes famn, vad den obeveklige döden rövat bort. Vad svar skulle den man, som varit bunden vid sjuklägret i trettio-åtta år, men som på Herren Jesu ord stod upp, tog sin säng och gick till sitt hem, säga om Kristus? Och rövaren, som förbrukat sin tid i synd och orättfärdighet men vid branten av förtappelsen räddades av den döende frälsaren och som i stället för att gå ned i mörkrets boning fick följa sin räddare till paradiset, vad svar skulle väl han giva på frågan: Vem är Kristus? Och vi behöva icke vara hänvisade blott till dessa, som i forna tider fått erfara Herren Jesu villighet att hjälpa och frälsa. Vi ha i dag personer, dem vi kunna fråga. Vi gå till dem, som länge vandrat med honom, dem, som fått pröva hans hjälp i livets mörka stunder, fått erfara hans deltagande, då smärtan var som djupast och ingen av människors barn kunde hugsvala. Vi fråga dem,

som vandrat med Herren i kanske ett halvt sekel, den, som fått lägga ned sina bördor vid korset, och nu, då deras hår blivit vitt och ryggen böjd av åren, se mot den dag, då deras förlossning kommer. Vi fråga de unga, som lämnat synden och flytt till honom, vars famn stod öppen, då de böjde sitt sinne och bådö om nåd och förlåtelse, vad de säga. Vi fråga dem, som ligga på sitt dödsläger, och vilka fått liv i hans sår. Och samstämmigt skall svaret bli: Han är den bäste av alla. Han är frälsaren, herden, hjälparen, tröstaren och ledsagaren. Han är den, som giver frid, glädje, hopp, sinneslugn. — Och stode det fritt att välja mellan världens alla skatter å ena sidan och Kristus å den andra, så är det tusenden i dag, som skulle säga: Låt världens snöda ting, dess glans och rikedom fara, jag väljer Kristus.

Man kan icke vänta att av dem, som icke känna Herren, få ett rätt begrepp om, vem han är. Det är en omöjlighet. Men fråga vi dem, som känna honom och vilka leva i sann gemenskap med honom, och få ett samstämmigt vittnesbörd — då böra vi tro det. Och tvivlaren bör kasta bort sina tvivel.

J. Mellberg.

Till världsmissionskonferens i Edinburgh 1910

Äro alla missionssällskap i världen inbjudna att sända deltagare, så att det i verklig mening blir en världsmissionskonferens. Till denna, som i sitt slag blir den första och största, som någonsin hållits, vidtogos förberedelser redan förlidet år.

Vid konferensen, som öppnas den 14 juni och fortgår i 10 dagar, skola följande ämnen behandlas: *Evangeliets utbredande i hela världen. De inföddas kyrka och dess arbetare. Bildningsarbetet i förhållande till kristnandet av det nationella livet. Missionsbudskapet i förhållande till icke kristna religioner. Missionärernas utbildning. Grundvalen i hemlandet för missionen. Missionen och regeringarne. Samarbetet och befordran av enighet.*

De officiella ombudens antal få icke överstiga 1,100. De deltagande böra vara medlemmar eller sekreterare i missionssällskap, missionärer från fältet eller representanter från missionskyrkor, förenade med något missionssällskap. Hvarje sällskap, som utsänder missionärer till icke kristna folk och har en årlig inkomst i hemlandet av minst 36 tusen kr., är berättigat att sända ett ombud. Uppgå inkomsterna till minst 72 tusen kr., få två representanter sändas och vidare en för varje 72 tusen kronors inkomst.

De praktiska resultaten av den stundande konferensen kunna bliva av oberäknelig betydelse. Alla, som tro på bönens kraft, inbjudas därför till regelbunden och oförtröttad bön för konferensen, att i och med den vidgade uppfattning, som erhålles av missionsplikterna, även må följa en motsvarande tillväxt i tro och tjänande, grundad på en allt djupare förening mellan församlingen och hennes korsfäste, uppståndne och till himmelen uppfarne Herre.

Utbildande av församlingstjänarinnor.

På styrelsens sammanträde sistlidne januari tillsattes en kommitté att uppgöra och inkomma med förslag, på vad Svenska Missionsförbundet möjligen kan göra för utbildande av församlingstjänarinnor. Ur denna kommittés utlåtande anför vi härmed följande:

Vi anse frågan om församlingstjänarinnors utbildande mycket viktig och för Missionsförbundets verksamhet ytterst betydelsefull. Visserligen ha under de gångna åren rätt många unga kvinnor fått utbildning som bibelkvinnor i fröken Elsa Borgs missionshem och sedan anställts i våra församlingar. Men dels har antalet sådana icke varit tillräckligt, dels torde vid deras utbildning särskild hänsyn böra tagas till vår verksamhet. Därtill kommer, att kraven på såväl den enskilde individen som i synnerhet på kristliga föreningar och församlingar att avhjälpa nöd och fattigdom samt stå de sjuka och lidande till hjälp äro större nu än någonsin förut. Betydelsen av församlingstjänarinnans verksamhet har för länge sedan insetts av såväl de katolska som de protestantiska kyrkorna. Inom vårt lands kyrkliga kretsar har gjorts rätt mycket för utbildande av diakonissor. Tiden torde därför vara inne för Svenska Missionsförbundet att å dess sida göra något i denna sak. Tjogtals unga kvinnor äro villiga att utgå som missionärer till hednavärlden. Men då endast ett fåtal av dem kunna antagas, böra vi göra något för att sätta de övriga i verksamhet här hemma.

Vad som bör göras.

Församlingstjänarinnors utbildning anse vi bör ske både teoretiskt och praktiskt. Samtidigt som de öva för sitt blivande kall lämpliga studier, böra de sättas i tillfälle dels att deltaga i arbetet på ett sjukhus dels att göra husbesök och i fattiga hem vårda sjuka. För detta ändamål borde finnas ett sjukhem eller sjukhus, som stode under Missionsförbundets ledning, där sådan praktisk utbildning i sjukvård kunde lämnas. Vi hoppas ock, att Missionsförbundet med tiden skall komma att äga ett sådant sjukhus. Men till dess ha vi att se till

Vad som lämpligen kan göras.

Ehuru vi icke se, att vi på en gång kunna komma till den punkt, som bör vara vårt mål, anse vi dock, att något både kan och bör göras såsom en början till denna verksamhet. Alldeles som det numera i skilda delar av landet hållas s. k. evangelistkurser för unge män och övningskurser för söndagsskollärare, skulle man här och där kunna hålla kortare kurser för unga kvinnor för att sätta dem i verksamhet bland sjuka och fattiga. Men för att icke utbildningen skall bliva alltför knapphändig eller genom sådana kurser få ett sken av massproduktion och därigenom icke vinna tillbörligt anseende, föreslå vi, att styrelsen må begära konferensens medgivande att under sommaren 1910 anordna en dylik kurs på två månader på Missionsskolan.

Undervisningen.

Denna kurs, som endast bör betraktas som en början eller ett försök, ha vi tänkt oss bör så ordnas,

att det lämnas undervisning i de Heliga skrifterna, kyrko- och missionshistoria, hälsolära och sjukvård, inbegripet människokroppens anatomi, samt massagebehandling. En å två aftnar veckan bör ägnas åt besök hos fattiga och sjuka. För övrigt bör undervisningen ordnas med hänsyn till vår verksamhet så, att eleverna få ett klart begrepp om den krisna församlingens uppgift och fatta sin kallelse icke såsom kvinnliga predikanter utan såsom verkliga församlingstjänarinnor för sjuk- och fattigvård. Lämpliga lärare för en sådan kurs bör icke vara så svårt att få.

Kursavgiften, som erlagges vid inträdet, bör om möjligt icke ställas högre än 25 å 30 kronor, inberäknat husrum, mat och undervisning. Omkostnaderna för maten bör bli jämförelsevis små, enär eleverna själva kunna turvis biträda i köket. Alla omkostnader, som överstiga kursavgifternas sammanlagda belopp, bör Missionsförbundet bestrida som ett bidrag till den inre missionens utveckling.

Villkor för inträde.

Tillträde till kursen bör lämnas, så långt utrymmet medgiver, ogifta kvinnor, tillhörande någon till Missionsförbundet ansluten församling eller förening. Den sökande bör förete intyg om medlemskap, rekommendation, åldersuppgitt och redogörelse för hälsotillstånd. I regel bör ingen intagas, som är under 20 år och över 40.

Ansökningar om inträde bör vara insända före den 1 april 1910 och kunna ställas antingen till skolstyrelsen, expeditionen eller någon för ändamålet tillsatt kursbestyrelse.

"Skulden betald."

Det är denna gång Norrdalen, Via missionsförening (Helsingland), som kan sända detta glada meddelande.

Några få missionsvänner uppförde för 13 år sedan ett missionshus härstädes, som under årens lopp påarbetats, tills det för närvarande står fullt färdigt. Huset är visserligen ej stort, men tillräckligt för platsens behov och därtill trevligt och inbjudande. Förlidet år bildades en lokalförsamling på platsen med ett medlemsantal av 10 personer, och strax därpå beslöts att samla medel för skuldens betäckande, vilket ock skedde.

Herre vår Gud, alla dessa håvor, som vi hava skaffat för att bygga dig ett hus åt ditt heliga namn — från din hand hava de kommit, och ditt är alltsammans. 1 Krön. 29: 16.

Via (Helsingland) den 2 mars 1909.

A. Lindkvist.
Predikant.

Missionsförbundets sommarkurser för predikanter.

Till vad vi i förra numret meddelade om de planerade sommarkurserna för Sv. Missionsförbundets predikanter kunna vi nu tillägga:

Flera av de anmodade föreläsarne ha redan jakande besvarat kallelsen, varför således företaget från den sidan kan anses tryggt. Ännu återstå dock åtskilliga detaljer, innan programmet blir fullständigt. Och då tryckt program icke kan bli färdigt förrän rätt nära in på tiden, vilja vi här meddela det huvudsakligaste därav.

Kurserna öppnas måndagen den 7 juni kl. 6 e. m., då välkomstmöte hålles.

Följande dagar hållas bibelstudium, föreläsningar och samtal 8—10 f. m., 12—2 och 5—7 e. m.

Måltiderna bliva följande: kl. 7 f. m. kaffe eller te, kl. 10,30 f. m. frukost, kl. 2,30 e. m. middag, kl. 4,30 e. m. kaffe och kl. 8 e. m. kvällsmat.

På söndagen 13 juni hålles stort friluftsmöte under eftermiddagen.

Måndagen den 14 hålles på aftonen nattvardsgång, och tisdagen den 15 avslutas kurserna.

Alla deltagare beredas rum och mat på skolan. Flera komma icke att mottagas än som bekvämt få rum, på det att nödig stillhet må givas för enskilda studier och förberedelser m. m.

Anmälningar om deltagande göras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

Varje deltagare erlagger i ett för allt en kursavgift av 15 kr. En tredjedel av denna d. v. s. fem kronor insändes tillsammans med anmälan. Det övriga lämnas vid ankomsten i utbyte mot kursdeltagarekortet.

Ingen må anmäla sig, som icke är i tillfälle att övervara hela kursen. För avbruten kurs göres ingen återbetalning av erlagd kursavgift.

Med innerlig bön till missionens herre, som ock är församlingens huvud, om välsignelse över detta företag, hälsa vi härmed våra predikanter välkomna att delta i dessa Missionsförbundets första sommarkurser. Må de få tillföra deltagarne mycken upplevelse och undervisning, många goda impulser och en förnyelse till själ och ande!

Från Amerika.

Stora väckelsemöten i staten Washington.

Från Spokane i Nord-Amerika skrives till oss bland annat:

Billy Sundays väckelsemöten äro nu avslutade, och 5,666 omvända ha intagits i Spokanes olika församlingar. Den bemärkte evangelisten höll i går tre möten och avslutade dagen med att kunna räkna jämnt 800 själar, som under dessa tre möten böjt knä vid korset.

För denna hans 6 veckors verksamhet upptogs i går subskriptioner och kollekter, som uppgingo till 10,871 dollars. Allt gick till verksamheten. För ett år sedan kallades denne evangelist hit till Spokane av en kommitté, som bestod av flertalet av de olika trosbekännarens pastorer. Ett tillfälligt hus byggdes, som rymmer 8,000 sittplatser. En plattform var tillredd för 900, sångkören däri inberäknad. Möten ha hållits två gånger varje dag utom måndag, tre möten på söndag. Tabernaklet har alltid varit överfullt på kvällen och ibland ha flere tusen måst återvända hem. Många gånger har jag gått dit en å

två timmar före den utsatta tiden för att få en något så när god plats. Ja, mannen i fråga är en Johannes döpare, som sjunger ut sanningen och blottar rutenheten både hos präster och åhörare. Fritänkare och fariséer bli villrådiga. Krögare äro rädda för att få en sådan man till deras läger, ty han är även en väldig nykterhetskamp.

Se här ett exempel. Nykterhetsvännerna i staten Washington försöka att få en bill antagen, så kallat lokalt veto, för att lättare kunna kämpa mot krogen. För att göra slag i saken gör B. Sunday förslag, att en petition fås med 9,000 namn, sedan sluta 100 personer sig tillsammans, hyra ett extratåg, resa ned till Olympia med B. Sunday i spetsen. Han håller där två tal för kongressmännen och det övriga folket uti en hyrd teater med ett resultat, som vi vänta giver dödsstöten åt krogen i staten Washington.

Stor evangelisk väckelse i Boston.

Den gamla minnesrika puritanstaden, som förr var härden för den gamla rena tron och kväkarnes gudsfuktan, Boston, håller på att åter skakas av ett väckelsens jordskalv, som ej lämnar någon gammal otrons och egenrättfärdighetens »sten på sten, som icke varder nedbruten».

De redskap, som Herren använder, äro evangelisterna J. Willbur Chapman och C. M. Alexander, vilka åtföljas av en evangelistgrupp på femtio man, som sprida sig ut över hela staden i de olika kyrkorna. Dessa evangelister äro världsberömda. De hava rest jorden runt med fridens budskap och komma att beträda en annan resa till Australien den 26 mars 1909.

Ingen lokal i Boston har visat sig stor nog att rymma mötesbesökarna. När 3,500 vunno inträde, stodo dubbelt så många utanför och väntade att insläppas. Och likväl kommo dessa från en till två timmar före den för mötet utlysta tiden. Något liknande har ej för sports i Boston sedan Moodys verksamhet där för 32 år tillbaka.

En dag bereddes bespisning åt 15,000 av stadens fattiga genom dessa evangelistmöten, ty, sade man, de skulle vilja likna Frälsaren, som icke allenast tillgodosåg själens behov, utan jämväl mättade de hungrande.

Sången var överväldigande härlig vid dessa möten. Herrens ande var på ett förnimbart sätt närvarande. Tusentals hava begärt förbön, bekänt sina synder och börjat det nya livet. Ungefär 150 olika kyrkor deltaga med och understödja denna kampanj.

Väckelsens vindar.

En kraftig väckelse pågår ännu i Vasakyrkan, Kristianstad, och för varje kväll samlas en ovanligt stor åhörareskara i den rymliga lokalen. Mellan 60 och 70 — de flesta ungdom — hava övergått på Guds sida och bekänna frimodigt Herrens namn. Möten enskilt för nyomvända hållas varje vecka, och i Ungdomsföreningen äro anmälda och intagna ett 30-tal nya medlemmar. I för-

samlingen äro intagna och anmälda 16 nya medlemmar såsom en frukt av väckelsen och flera komma.

Fröjden ibland oss över Herrens seger är stor, och vi veta icke, vilka som fröjdas mest, de nyomvända eller andra troende.

Väckelsen började söndagen före jul, och sedan trettondagen hava böneveckorna fortgått. Klockan 12 varje dag mötas alla troende — där de stå vid sitt arbete — vid nådastolen i bön om frälsning för ännu flera och ett kraftigare mått av ande vid mötena.

I Fjugesta och trakten däromkring har under en månads tid pågått en livaktig andlig väckelse. Kväll efter kväll ha hållits möten i missionshuset, som varit överfullt av åhörare. Många, mest unga, hava kommit till tron på Kristus och funnit frälsning. Medlet att frambära livets ord ha varit några evangelister, som genom predikan, bön, sång och vittnesbörd verkat till stor välsignelse.

Söndagen den 28 febr. hölls ett evangelistmöte, som säkert skall lämna sköna frukter efter sig. Guds Ande var med och det kändes saligt för Guds barn. Även den dagen fingo vi bedja med flera själar. Herren allena vare lov!

En broder, som besökt *Umeå*, skriver: I Umeå hade vi ett härligt möte. Där pågår en ganska genomgripande väckelse. Mycket folk samlas, och alla synas hungra efter livets bröd. Varje dag ökas församlingen med dem, som bliva frälsta. I synnerhet synes ungdomen kraftigt beröras av Andens nådevindar. Flere unga soldater ur där förlagda regementen kommo under kvällsmötena, då vi voro där, fram och bekände sina synder och begärde nåd och förlåtelse av Gud.

I Rydaholms socken i Småland har i dess mellersta och västra del ett 50-tal personer av skilda åldrar blivit omvända. I ett hörn av Bäckaby, en trakt av Lannaskede samt en del av Korsberga är Herren också på ett särskilt sätt verksam. Även där äro över ett hundratal uttagna ur mörkets valde och insatta i Guds rike. Ledarna äro ringa och obetydliga i egna och andras ögon, men Herrens namn blir ärat och Guds ord visar sig ännu vara levande och kraftigt.

I Ousby har på sista tiden Herrens kraft blivit uppenbar till syndares frälsning och de troendes förnyelse i Anden. Icke mindre än ett 50-tal ha bekänt sig vilja tillhöra Herren, och av dessa äro många realskolans elever. »Flere än han vinna skall; hans egen dom är världen all.»

En veteran bland predikanter.

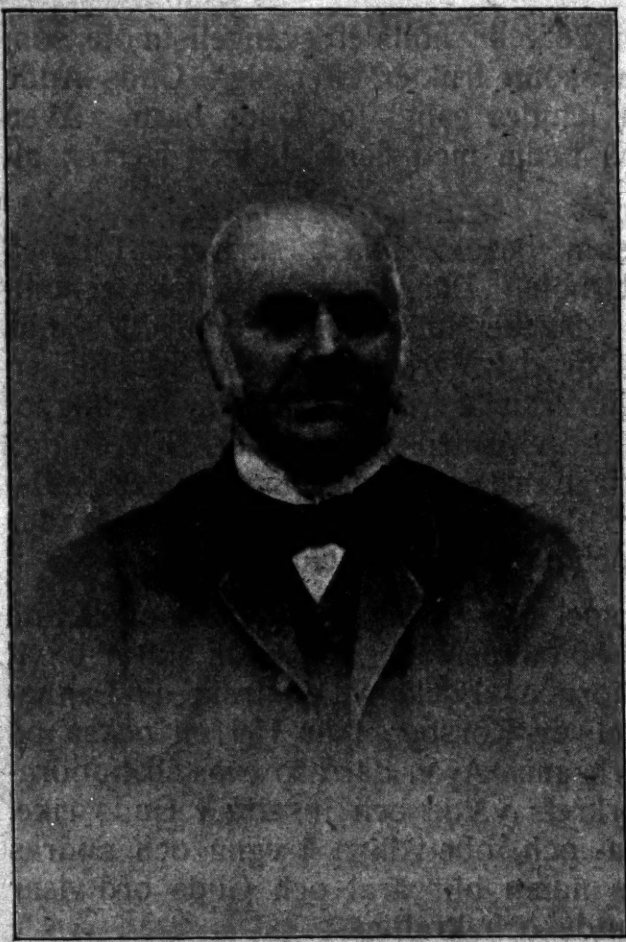
Jonas Uhrus.

Predikanten Jonas Uhrus i Ockelbo är en av de få representanter, vi ännu hava förmånen ha ibland oss av dem, som varit med vid de väldiga brytningar, som försiggingo i vårt land under det gångna seklets första del.

Jonas Uhrus föddes i Bollnäs socken 1819 och blir sålunda 90 år under detta årtal. När Uhrus var

mellan 15 och 16 år gammal, kom pastor Wadman till Bollnäs som adjunkt. Själv hade denne nyss funnit frid med Gud och var glad och salig i sin frälsare. Uhrus hade förmånen äga gudfruktiga föräldrar, vilka genom sina förmaningar lämnade outplånliga intryck i den unga barnasjäl. När han vid den tiden fick mottaga konfirmationsundervisning av pastor Wadman, blev han därunder förd till livsgemenskap med Gud.

Snart nog efter sin omvändelse började Uhrus att predika, och, trots mycken förföljelse från världens sida, välsignade dock Herren hans vittnesbörd till många frälsning. Uhrus var murare till yrket. 20 år gammal, begav han sig jämte en broder till Kungsfors för att arbeta där. En äldre man, som älskat Herren i många år, men som aldrig sammanträffat med någon troende, var dem där till mötes. Han hade förspott, att bröderna Uhrus voro läsare, och tänkte: Nu får jag höra, huru

Jonas Uhrus.

läsarne ha det. Vi hade icke, så berättar Uhrus, talat många ord med varandra, förrän vi hörde, att vi voro bröder. Han frågade då, om läsarne hade det på samma sätt som vi. Och då vi svarade ja på gubbens fråga, vart han utomordentligt glad och förklarade, att han varit läsare i 20 år utan att veta det. Ja, tillade han, tänk hur många bröder jag har på jorden utan att hava vetat om det förut. Strax därefter började även han pre-

dika Guds ord och fortfor därmed till sin död.

1842 flyttade Uhrus till Ockelbo. Hungern efter Guds ord var stark i dessa bygder den tiden. Man ryggade icke tillbaka att gå till fots 4 å 5 mil på lördagsnatten för att få höra en troende präst predika på söndagen.

Under åren 1846 och 1847 vistades Uhrus i Härjedalen och arbetade på en kyrkobyggnad. Här sammanträffade han med gamla kristna från förra århundradet. Bland dessa var en kvinna vid namn Marit Olsdotter, som var 101 år gammal och hade älskat Herren sedan sitt sextonde år. Hon hade suttit i fängelse på vatten och bröd och blivit berövad sin jordiska egendom genom böter för sin bekännelse av Kristi namn.

Under de ovan nämnda åren blåste en kraftig nådesvind i Härjedalen och många blevo förda ifrån mörkret

till Guds underbara ljus. Biskop Franzén kunde därför med rätta säga: Det skulle icke heta Härjedalen utan Herrens dal.

Även i Medelpad och Jämtland predikade Uhrus Herrens ord under denna tid. Överallt var fiendskapen stor, men verket gick framåt i Herrens namn. I Jämtland var han en gång nära att bli fängslad. En kronolänsman T. var därvid den handlande personen. När han märkte, att Uhrus inte var rädd, blev han så förbittrad, att han satte sin knutna hand under Uhrus haka och sade: Om du vore så kall som is, så skall jag i alla fall värma dig. Uhrus berättar emellertid, att då han hörde bojorna skramla, ryste han, och när han såg dem, blev han rädd, men när de kommo honom närmare, förvandlades rädslan i glädje, ty han ansåg sig ovärdig att något lida med och för Kristus. Något fängslande blev den gången icke av. Han ålades blott att med snaraste begiva sig över länsgränsen.

År 1856 erhöll Uhrus Evangeliska Fosterlandsstiftelsens kolportörsbetyg. I 40 år eller mera har han sedan dess arbetat i vingården och gjort många erfarenheter. Vid ett besök i Vemdalen träffade han en präst, som bad honom gå sina färde med sina böcker och som undrade, vem som berättigat Fosterlandsstiftelsen att utfärda betyg för dylika landsvägsstrykare. Emellertid anslog han sedan en mera sansad ton och befälde: Du skall stanna kvar i dag. Du skall läsa i skolhuset i kväll, och till text skall du ha Ebr. 4 kap. Jag skall också gå med och höra, vad du duger till.

Uhrus stannade och predikade på kvällen över den av prästen bestämda texten. Herren styrkte honom. Han läste och grät. Han slötade och var glad, folket var glatt och prästen var glad. Han tackade och bad, att Uhrus skulle besöka honom följande dag. Han blev nu prästens gäst hela dagen. De läste, både, samtalande och åto tillsammans. Och vid avresan utrustade prästen honom för färden upp bland fjällen, gav honom respengar och hälsade till sina lappar, för vilka han rekommenderade sin nye vän. Jag välsignade honom, säger Uhrus, för min väg och var glad.

Sedermera blev Uhrus predikant i Gästriklands Ansariiförening, där han verkat med trohet ända in i senare tiden. Sin utkomst har han huvudsakligen förvärvat genom sitt yrke. Han kan därför med Paulus säga: Dessa mina händer hava tjänat till mitt uppehälle. Ty det arvode, han uppburit som predikant, har varit ytterst ringa. I över 70 år har han utsatt sanningens ord, och därvid offrat sin bästa kraft åt Gästrikland, synnerligen sin hemsocken Ockelbo, där han stått och ännu står som en vördnadsvärd patriark. Enkel och okonstlad har hans predikan städse varit, men man har förnummit, att man haft framför sig en man, som kunnat säga: Jag tror, därför talar jag. Och just därför har hans predikan gjort ett sådant intryck på åhörarne och skaffat så rik frukt för Guds rike.

Gud förläne den gamle kämpen en ljus och stilla levnadsafton!

J. N—én.

Spridning av Pietisten. | Det är en glädje för oss att kunna meddela, att tidningens prenumeranter rätt betydligt ökats under detta år. Men en sådan ökning var ju att beräkna, då från och med detta år utredningar över söndagsskolans texter inflyta i denna tidning i stället för i tidningen Missionsförbundet. Vi äro hjärtligt tack-samma till alla, som bidragit till tidningarnas spridning. Men ännu skulle vi dock kunna taga emot en mängd nya prenumeranter. Exemplar av tidningen från årets början finnas ännu kvar, så att nytillträdande prenu-meranter kunna erhålla alla nummer. Vi hoppas, att våra vänner, som funnit tidningen läsvärd, göra vad de kunna för att den må få en ännu större spridning. I vår tid är det en stor mission att sprida en god tidning.

Inre missionens omorganisation. | Förliden vecka utsändes från expedi-tionen till alla föreningar och försam-lingar, som äro anslutna till Missionsförbundet, dels den inre missionskommitténs förslag rörande utvidgning av vår inre mission, dels styrelsens utlåtande över detta förslag. Cirkuläret har tillställts alla ordförande. Men skulle någon annan medlem önska få nämnda cirkulär, så kunna sådana rekvireras från expeditionen. De sän-das utan någon kostnad.

Så ha vi härmed utsänt detta betydelsefulla förslag till våra vänners begrundande och övervägande. Må Herren få leda överläggningar och beslut i denna sak.

Missionsförbundets sommarkurser. | Med anledning av ett meddelande i ett föregående n:r ha redan flera förfrågningar rörande sommarkurserna för predikanter börjat ingå till expeditionen. Ännu är icke programmet i alla sina detaljer fastställt, men vi ha dock på annan plats lämnat alla upplysningar vi kunnat till tjänst för dem, som intressera sig för dessa kurser och vilja del-taga i desamma.

Må Herren rikligen välsigna dessa anordningar, att vi med dem må vinna, vad som ursprungligen varit avsett.

För vår Missions-skolas behov. | För någon tid sedan framhöllo vi behovet av dukar och servietter för vår missionsskola. Under en kort tid fingo vi också till vår glädje dessa behov fyllda. Må Gud välsigna alla, som bidrogo härtill! Men det torde ännu finnas många vänner, som gärna skulle vilja vara med och fylla något mera behov, om sådana finnes. Nu har husmodern på skolan påpekat, att det behövs dels *handdukar*, dels *jakan*. Eleverna hålla sig visserligen med dessa saker själva, men vi behöva sådana för skolans fasta personal

och för de många missionärer och andra vänner, som tid efter annan gästa skolan. Vem vill vara med om att avhjälpa denna brist?

Väckelsens vindar. | Såsom framgått av flera meddelanden till vår tidning, har under den gångna tiden sedan jul en glädjande väckelse försports på många platser i landet. Det har bedits mycket därom, och Herren har hört mångas böner. Nu skola vi icke heller glömma att tacka honom för de själar, som han såsom svar på dessa böner fört från mörker till sitt under-bara ljus.

Vad som utmärkt dessa väckelser, har bland annat varit det förhållandet, att det icke varit några särskilda väckelsepredikanter, som från ett eller annat håll till-kallats, utan har det i allmänhet varit föreningarnas egna predikanter, vilkas verksamhet Herren med detta resultat välsignat.

Levnadsteckning över Elsa Borg. | Vänner till den nyligen avlidna fröken Elsa Borg, som på grund av sin långa, outtröttliga kärleksverksamhet på Söder i Stockholm blivit kallad »Hvita bergens drottning», ha beslutit utgiva en levnadsteckning över henne, i tron att den skall bliva till välsignelse och lärdom för många. Teckningen kom-mer att innehålla så många av fröken Borgs brev som möjligt eller utdrag ur dem. Vi bedja därför alla dem av våra läsare, som i sin ägo ha sådana brev, att godhetsfullt insända dessa till patron Joh. Hedengren, Västmannagatan 14, Stockholm.

A. Carlsson †. | Just som tidningen lägges i pressen, ingår underrättelse om, att predikanten vid Immanuelskyrkan i Stockholm, A. Carlsson, efter en längre tids svårt lidande ingått i vilan på morgonen den 19 mars. Vi skola i nästa nummer införa hans porträtt och bio-grafi.

Konsert i Missionsskolan. I hörsalen å Svenska Missionsförbundets missionsskola å Lidingö hölls sönd. den 7 mars av elevernas musikförening en konsert av ovanligt intresse och omväxling. Vid densamma före-kom dels sång, solosång, dels musik å piano, sträng-instrument och mungiga. Det sista instrumentet trakte-rades så konstnärligt, att det tilldrog sig allmän upp-märksamhet.

Ahörarnes antal var mycket större än vad hörsalen kunde rymma, så att dörrarne måste slås upp till den stora matsalen, där de fingo taga plats, som ej kunde

beredas rum i hörsalen. Inkomsten, som bestod i inträdesavgift à 50 öre, tillföll elevernas gemensamma kassa. Efter konserten serverades kaffe mot en särskild avgift för dem, som sådant önskade.

Immanuelskyrkan i Stockholm kommer att i sommar undergå en omfattande restaurering, därvid ombyggnad av de mindre salarna är påtänkt. Genom tillbyggnad ämnar man på nedre botten erhålla en sal, som kommer att rymma cirka 400 personer. Vid en fest den 1 mars, varvid Lut. missionsföreningens ordförande, byggmästare N. J. Bengtsson, demonstrerade ritningarna till den planerade ombyggnaden, tecknades av Norra församlingens medlemmar 12,000 kr. för ändamålet. Intresset är livligt för företaget, och man har gott hopp om, att den tecknade summan kommer att fördubblas vid ett kommande möte.

Från Göteborg skrives: Vi ha haft en skön vinter här på det andliga området. Många unga ha vunnits för Herren och komma till ungdomsföreningen och församlingen. Och de hava lagt i dagen ett nit för Herrens sak, som är i hög grad glädjande att skåda. Åhörarna i Betlehems kyrkan ökas och allting utvecklar sig för oss på ett i hög grad glädjande sätt. Sammanhållningen och friden inom församlingen är den bästa möjliga och intresset och glädjen i arbetet växer och överträffar vida, vad vi för 3 år sedan vågade hoppas. Herren vare lov!

I Västerås hölls evangelistkurs, som avslutades med söndagsskollärarekurs, under jan. och en del av febr. månad. I den första kursen voro deltagarna tolv: en folkskollärare, två korpraler, en hemmansägare, de övriga voro verkstadsarbetare och bondsöner. I den senare voro deltagarna omkring fyrtio. Några evangelister ha efter kursens avslutning verkat för Herren med välsignelse omkring Västerås och i Dalarna. Några troende i Västerås ombesörjde de ekonomiska utgifterna. Tiden är nu inne att icke endast hålla evangelist- och söndagsskolkurser utan bibelkurser med ungdom, att den må införas i den frälsande sanningen.

I Rättvik hölls den 15—20 febr. söndagsskollärarekurs. Vissa aftnar voro kursdeltagarna över tjugo. Sönd. den 21 hölls söndagsskol- och ungdomsmöte. Rika andliga välsignelser kommo oss till del hela dagen.

Sundsvalls brödraförening firade den 27 och 28 febr. sitt 32:a årsmöte i Betlehems kyrkan därstädes under stor tillslutning av deltagare.

Av års- och revisionsberättelsen framgick, att verksamheten bedrivits med framgång. Inkomsterna uppgingo till kr. 7,195: 14. Till yttre missionen hade inlutit kr. 1,257: 32, och till behövande hade utdelats kr. 372: 44. Tillgångarna vid årsskiftet uppgingo till kr. 31,792: 42.

Medlemsantalet visar en ökning från 342 till 352. Barnantalet i söndagsskolorna utgjorde 430.

Sollefteå brödraförening höll sitt årsmöte lördagen och söndagen den 20 och 21 febr.

På lördagskvällen hölls enskilt möte, varvid års- och revisionsberättelserna föredrogs samt full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelsen.

Av årsberättelsen framgick bland annat, att frid och kärlek varit rådande inom församlingen, och att dess verksamhet gått lugnt och stilla framåt, att på rätt många platser i omkringliggande socknar dörrar öppnats för Guds ords predikan och frikyrklig verksamhet samt att rätt många både unga och gamla sökt och funnit förlossning i Lammets blod. I församlingen hade ingått 15 medlemmar.

Revisionsberättelsen utvisade, att inkomster och utgifter balanserade på kr. 3,431: 22. Till yttre missionen och till Sv. Missionsförbundet hade avlämnats kr. 447: 42.

Karlshamns missionsförening höll den 28 febr. i missionshuset sitt 42:a årsmöte, vartill även den till föreningen hörande ungdomsföreningen inbjudits.

Festen inleddes med sång och musik, varefter föreningens ordförande höll ett inledningstal med en kort överblick av föreningens mångåriga välsignelserika verksamhet. Därefter föredrogs års- och revisionsberättelser, varur inhämtades, att föreningens inkomster 1908 uppgått till kr. 3,644: 10 och utgifter till kr. 3,342: 32. Behållning vid årets slut kr. 774: 48. Tillgångar utöver skulder kr. 11,647: 67.

Medlemsantalet utgör 102. I söndagsskolan undervisas omkring 200 barn.

Festen avslöts på aftonen med firandet av Herrens nattvard, därvid trenne nya medlemmar ingingo.

Rydaholms missionsförening, med 205 medlemmar, hade sitt årsmöte den 6 dennes i missionshuset i Småls Rydaholm. Ur revisionsberättelsen må följande siffror nämnas: Räkenskaperna balanserade på kr. 6,229: 46. Behållningen till nästa år i kassan och utestående fordringar var 2,661: 11 samt tvenne skuldfria missionshus med inventarier värderade till 17,904 kr. Till Jönköpings missionsförening hade under året lämnats kr. 913: 93, till Kronobergs läns missionsförening kr. 286: 75.

Religiösa samfunds och föreningars fastigheter i huvudstaden — statskyrkans oräknade — äga enligt överståthållareämbetets uppgift ett taxeringsvärde av 7,029,700 kr.

Ungdomsverksamheten. Ungdomsföreningen Hoppet i Partilled höll sitt första årsmöte den 20 febr. Av revisionsberättelsen framgick, att inkomsterna uppgått till 207 kr. och utgifterna till 162 kr. När föreningen bildades, var medlemsantalet 13 och år vid årets slut 37.

Ruds ungdomsförening i Värmland hade den 28 febr. inbjudit Hammarö södra ungdomsförening till ett möte. Efter framkomsten till Rud hälsades mötesdeltagarna välkomna, varefter diskussion vidtog över frågan: Vilka fordringar böra ställas på en ungdomsförening? Under diskussionen uttalades många lärorika och efterföljansvärda sanningar. Så predikade G. Wästberg över Luk. 22: 39, varefter de unga hade vittnesbördsnöte.

Det hela avslöts med bönemöte. En musikförening tjänade flitigt. Slutligen bjödos alla på traktering. Mötet var i alla avseenden lyckat och efterlämnade endast goda intryck.

Alsters ungdomsförening i Värmland hade den 28 febr. anordnat fest i Snärstads missionshus och därtill inbjudit även Fågelviks ungdomsföreningar.

Sedan samtliga blivit bjudna på kaffe, samlades man i stora salen, där de närvarande hälsades välkomna av pred. Hedvall, vilken med ledning av Ps. 105 erinrade om det goda vi såsom Guds barn ha att tacka för. Sedan kören sjungit »De trognas syskonband etc.», höll pred. Eriksson från Fågelvik en uppbygglig predikan med anslutning till 20 ps. Därefter sjöngos ett par sånger, varpå missionär Teofil Ceder talade över ämnet: »en resa till franska Kongo», därvid åtskilliga muntande poänger förekommo. Och man tänkte nog lite var: ack så väl, att det även på missionsfältet kan förekomma sådant, som kan bereda missionärerna någon omväxling i enformigheten! Förargligt nog medgav ej tiden att få följa br. Ceder till resans mål, utan fick han lov att sluta mitt i »färden». Efter föredraget sjöngs sången: »Rädda de döende» etc.

Avskedsfest hölls i Ljusdals missionshus den 7 mars för pred. Hj. Ekman, som antagit kallelse till Skönvik. En värdefull present överlämnades från församlingen till br. Ekman. Även i Hybo och Tallåsen hölls liknande fester, varvid missionsvännerna framförde sitt tack till pred. Ekman för hans nitiska och kärleksfulla arbete bland dem.

Avliden predikant. Den 12 febr. avled i Askersund predikanten C. Bergegren, 71 år gammal. B. har i 46 år tjänstgjort som Askersunds lutherska missionsförenings predikant och var en av banbrytarna på det religiösa området.

Kunglig gåva till Elsa Borgs barnhem. Änkedrottningen har i stället för krans till Elsa Borgs kista skänkt ett belopp av hundra kronor till Elsa Borgs barnhem.

Hemförlovad under bönen blev under pågående bönestund i kapellet i Wåmhus på kvällen förra söndagen en 69-årig kvinna, Krång Maja Persdotter. Medan hon bad, kom hembudet till den gamla.

Avskedsfest hölls i Sillingsfors missionshus i Långserud sönd. den 28 febr. för avgående predikanten Ansg. Nilsson. Såväl festen som minnesgåvorna, br. Nilsson fick mottaga, buro vittnesbörd om det goda förhållande, som varit rådande mellan honom och missionsvännerna på platsen. Nilsson tillträder nu predikantbefattning inom Eds socken i Värmland.

Ordföranden i Huskvarna Evangeliska missionsförening, gevarshantverkaren J. L. Lindecrantz, blev söndagen den 7 mars föremål för en varm hyllning av missionsföreningen. Hr L., som den dagen fyllde 60 år, blev först på morgonen uppvaktad av föreningens styrelse, som då överlämnade blommor och inbjöd hr

L. till samkväm i missionshuset på eftermiddagen. Vid detta samkväm överlämnades till 60-åringen en bland missionsföreningens medlemmar subskriberad gåva, bestående av guldur med vidhängande kedja, ett dussin mat-skedar, ett dussin gafflar samt en bricka av nysilver. Tal, sång och musik samt uppläsande av för tillfället författade verser förekom omväxlande om varandra.

Välkomstfest hölls den 5 mars i Vaggeryds missionshus för predikant G. Ling med familj, som avflyttat från Skärblacka i Östergötland för att tillträda platsen som predikant och föreståndare i Vaggeryds, Götafors, Boarps, Ekeryds och Byarums missionsföreningar inom Byarums socken, Småland. Missionshuset var smakfullt dekorerat med transparang och levande växter. Tal hölls av distriktsf. Walldén, pred. Gustafsson och Nilsson m. fl.

Statskyrkan. I domkyrkan i Luleå hölls nyligen ett stort alliansmöte, varvid präster och predikanter från de olika samfunden predikade. Minst femton hundra personer voro närvarande och ett gott eftermöte hölls.

Frälsningsarmén. *General Booth* besökte i förra veckan huvudstaden. Vid ankomsten mottogs han vid Centralstationen av samtliga kårer i Stockholm, omkring 1,500 personer. En intresserad allmänhet fyllde dessutom den rymliga planen framför stationen. I arméns högkvarter, Templet, å Östermalm har generalen haft mottagning för civilministern, representanter för pressen m. fl. På tisdagskvällen talade han i Blasieholmskyrkan, som var fylld till sista plats. Tal. berörde nöden och lidandet i världen och vad armén fått uträtta till räddning av de elända. Jag har beslutit mig för, sade generalen spirituellt, att leva så länge som möjligt, men när telegrafan bringar budet om, att jag gått att inställa mig för den vita tronen, skall man samtidigt utropa: Leve generalen! Generalen nr 2 framträder. Mötet avslöts med en brinnande, varm och trosfrisk bön av generalen samt sången: O Jesus, bliv när oss etc.

Amerika. *Pastor E. Aug. Skogsbergh*, som i dagarna fulländat ett fjärdedels sekel såsom pastor för Tabernakelförsamlingen i Minneapolis, har, enl. Missionsvännen, till nämnda församling inlämnat sin avsägelse, vilken också lär ha blivit antagen. Pastor Skogsbergh lär fram i sommar vara att vänta till Sverige. Besöket i hemlandet uppgives komma att räcka i två år.

Pastor J. A. Hultman, sångaren, ämnar sig också i år till hemlandet. Han hitväntas i så god tid, att han kan vara med vid Missionsförbundets konferens. Hultman, som även denna gång har sin son med sig, ämnar likaledes stanna i Sverige ett par år.

Jesu intåg i Jerusalem.

Text för den 4 april 1909: Joh. 12: 12—16.

Inledning.

Förliden söndag sågo vi, huru Jesus hyllades i Betanien; i dag skola vi betrakta hans intåg i Jerusalem.

Texten läses.

Förberedelser för intåget.

Jesus tillbringade natten i Betanien. På morgonen vandrade han i sällskap med sina lärjungar till Jerusalem. De nalkades byn Betfage, som låg på östra sluttningen av Oljebärg. Då gav han två av lärjungarne i uppdrag att hämta en åsnefåle. Huru underlig skulle icke Jesu befallning förefalla lärjungarne! Deras Mästare plägade varken rida eller åka; vägen var ju icke heller mer än en åttandedels mil. Lärjungarna lydde Frälsaren och gingo. De två lärjungarne ledde falen till Jesus. I stället för sadel lade de sina mantlar på falens rygg. Jesus satte sig upp och fortsatte sin väg. Ryktet, att Herren Jesus denna dag skulle komma till Jerusalem, hade spritt sig bland dem, som kommit upp till högtiden.

Hyllningen.

Huru förhöll sig de högtidsfirande, då ryktet om vad som tilldragit sig i Betfage nådde deras öron? *De togo palmkvistar och gingo ut att möta honom.* Samma osynliga makt, som gripit skaran närmast omkring Jesus, upprörde ock Jerusalem, så att folket strömmade ut — och vilket frids- och segertecken bar folket i sina händer? De bredde ock sina kläder på vägen. Varför gjorde de så? De ville därmed giva Herren sin ärebetygelse. Huru mycket ansågo de för att vara för gott för honom? Intet var för gott för honom. Var skulle kläderna ligga? I stoftet för honom. Vad skola vi enligt sångens ord lägga för hans fot? »Lägg för hans fot din prydnad». Vilkendera: fariseen eller publiken i templet lade sig i stoftet inför Herren? Publiken. Vilkendera gick hem rättfärdig? Allt vad vi äga må stå till Herrens tjänst, om hans ära därmed kan befordras.

Hyllningen är konungslig. Fadern insätter Sonen såsom konung på sitt heliga berg (Ps. 2: 6). Konungslig värdighet präglar honom — huru kommer han? »Saktmodig, mild och god.» I majestätisk ödmjukhet skrider han fram. Vilken profetia gick nu i uppfyllelse. Sakarias 9: 9. Huru lyder den profetian enligt v. 15? Med vilket namn tilltalas Israel här? Vilken uppmaning ställes till dotter Sion? Varför skulle Sion icke räddas?

Din konung kommer.

Vad behöver således Sion? En konung. Utan Herren såsom konung råder laglöshet och självsvåld. Det skrevs en gång om Guds folk: »På den tiden fanns ingen konung i landet och var och en gjorde vad han ville». När är förhållandet så i andlig måtto med oss? Då Jesus icke är vår konung. Han kommer till dig. Vi kunna säga: han har kommit, han skall komma, han kommer. Huru kom han en gång? Tyst, stilla, oväntad och obemärkt trädde han ned på vår jord. Han blev fattig för vår skull. Blott några herdar och visa män hyllade honom. Han skall komma i majestät och härlighet med alla heliga änglar — för vilka skall han då varda uppenbar? För alla såsom världens konung. Då skall han förklaras i sina heliga och beundras i alla dem, som tro. Han kommer kunna vi ock säga. Dag efter dag, år efter år, då vi läsa eller höra hans ord. Han kommer till dig.

Med vilket rop mottog folket Jesus, då han red in i konungastaden? »Välsignad vare han, som kommer i Her-

rens namn! Hosianna i höjden.» Folket välsignade Israels konung. Det var ett erkännande åt hela hans liv. Vad hade hans liv varit fullt av? Av förbarmande och kärlek. Huru förhöll sig Herren, då han gick omkring? Han gjorde väl och hjälpte alla. Vilka tog han särskilt sig an? De fattiga och sjuka. Och huru långt gick han i uppoffrande kärlek? Han gav sitt liv i döden för att frälsa oss. Vad har han i sin uppståndelse skänkt oss? Sitt evighetsliv. Tänk, huru ofta och mångfaldiga gånger vi fått mottaga hans välsignelser! Huru böra vi därför utbrista? Välsignad vare Jesus! Vad skola vi göra med våra hjärteportar? Vi skola öppna dem och så bedja Herren stiga in. Hylla vi honom såsom konung, griper han in i vårt liv — regerar våra tankar, våra ord och våra handlingar, ja vår vilja.

Enligt Matteus se vi, att även barnen togo del i hyllningen och ropade: *Hosianna, Davids son!*

När först förstodo lärjungarne, att dessa profetior gått i uppfyllelse genom sättet för Jesu intåg i Jerusalem? Tag svaret i den 16 v.! Förstodo lärjungarne att på en gång eller gick det så småningom ljus upp för dem? Genom Guds Andes ledning och upplysning går en Jesu lärjunge från den ena klarheten till den andra. Och vad skola vi till sist med ohöjlt öga få skåda, om vi hålla ut i tron? *Konungen i hans härlighet.*

Huru skola vi under väntanstiden förhålla oss? Så som de, vilka vänta konungabesök. Vänta vi honom i våra hjärtan? Vänta vi honom i deras hjärtan, vilka vi älska? Vänta vi honom i våra hem? Väntar du honom? *Din konung kommer.*

Minnesvers: (Matt. 21: 16 c): »Av barns och spenabarns mun har du berett dig lov.»

Johannes Norborg.

Jesu död.

Text för den 9 april 1909: (Långfredagen): Mark. 15: 33—41.

Inledning.

Vid flera tillfällen hade Jesus talat med sina lärjungar och andra om sin förestående bortgång och om det sätt, på vilket det skulle ske. Vad han sålunda hade förutsagt, det inträffade, och vi ha i dag att läsa och betrakta den underbara och betydelsefulla tilldragelsen. Vår föreliggande text innehåller dock icke på långt när allt om hela förloppet vid Jesu död. En utförlig skildring därom ha vi uti den s. k. femte akten av Jesu lidandes historia, och det är nyttigt för oss att läsa igenom den och begrunda dess innehåll. Nu skola vi dock förnämligast hålla oss till vår text.

Något av det, som tilldrog sig vid Jesu död, vv. 33—37.

Fiendskapen mot Jesus hade nått sin höjdpunkt däri, att han blivit dömd till döden och dödsdomen verkställdes. Vem hade egentligen fällt dödsdomen över Jesus? Den romerske landshövdingen Pontius Pilatus. Han hade så gjort på grund av judarnes hån och bitterhet mot Jesus och deras häftiga rop att röja honom ur vägen. Och på vad sätt yrkade de, att det skulle ske? »Korsfäst, korsfäst», ropade de. Det var det dödsstraff, som tillämpades på slavar och de gröfsta brottslingar. Och detta skulle vår dyre Frälsare få lida. Det gick i bokstavlig uppfyllelse, vad vi läsa i profetian om honom: »Bland ogärningsmän vart han räknad.» I det föregående av vår text heter det ock: »De korsfäste med honom två rövare, en på hans högra och en på hans vänstra sida.» Om korsfästelsestraffets hemska lidande kunna vi knappast göra oss en föreställning. Dock bör man ju för barnen i söndagsskolan söka skildra något, huru därvid tillgick. Tiden hade nu framskridit, enligt vår text, till vilken timme? Till sjätte timmen, d. v. s. kl. 12 på dagen. Vilken timme blev Jesus korsfäst? Evangelisten säger: »Det var den tredje timmen, då de korsfäste honom» (v. 25). Således från kl. 9 på morgonen till kl. 12 på dagen hade Herren Jesus allaredan hängt på korset. Vad som tilldragit sig under dessa långa, kvalfulla timmar, hava evangelisterna nogsamman berättat. Och annu inträffade

många märkliga händelser på Jesu dödsdag. Vad hände vid sjätte timmen? Det vart mörker över hela landet. Och huru länge varade detta mörker? Till nionde timmen. Detta långa mörker var dock icke någon vanlig solförmörkelse, ty det var fullmånad, och då kan ju icke solförmörkelse inträffa. Här var således ett Guds under.

En författare säger: »Gud drog likasom ett sorgflor över hela jorden, när den stund nalkades, då den, genom vilken allt var skapat, skulle utandas sin sista suck på förbannelsens trä.» Det var fasansfulla timmar under detta hemska mörker. Herren Jesus fick dock erfara detta lidande i högsta grad. Och huru ropar han i sin nöd och smärta? *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?* Mörkt var det i naturen men ännu mörkare i Jesu själ, varom de anförda klagande orden bära vittnesbörd. I den 22 psalmen av psaltaren återfinna vi samma ord såsom uttryck för det lidande, som David fick erfara i sin djupa nöd. Men denna psalm är ock en profetia om Messias. Vilken förfärlig ångest skulle icke vår Frälsare erfara i denna stund! Gud, den himmelske fadern drog sig tillbaka och lät Sonen ensam smaka den bittra kalken, för vilken han så mycket ångslats i Getsemane. O, underbara nåd och kärlek! Vem har mod att förkasta och försmåda den lidande och döende Frälsaren? Han dör ju rättfärdig för orättfärdiga. Må vi alla besinna det! Enligt våra textord kunde dock fienderna göra sig lustiga över Jesu ord, ty huru säga de och huru bete de sig? Någon läser vv. 35, 36. Det är förfärligt, att människor i så allvarliga ögonblick ha mod att gyckla och skämta med den helige och det heliga. Men sådant har hänt och kan hända även i vår tid. Gud skone våra söndagsskolbarn och alla andra för att bli hädare och bespottare!

Vi läsa vidare i v. 37. Huru lyder den?

»Då ropade Jesus med hög röst och gav upp andan.»

Så var han då verkligen död, den kärleksfulle Jesus. Betecknande är även det, att han dog den timme då afton-offret frambars. Således vid nionde timmen eller kl. 3 på e. m. Prästerna i Gamla Testamentet måste dagligen frambara samma offer, vilka dock aldrig kunde borttaga synder. Men Jesus har framburit sig själv såsom ett enda offer för synder, och genom lidandet och döden har han blivit vår fullkomliga frälsningshövding, som kan fullkomligt frälsa var och en, som genom honom kommer till Gud. Må vi nu, då vi fira minnet av Jesu död, besinna, vilken stor betydelse det har för honom såsom Frälsare och för oss såsom syndare, att han vart lydig intill döden, ja, intill korsets död.

Förlåtens remnande och betydelsen därav, v. 38.

Omedelbart efter Jesu död inträffade väldiga under. Gud ville även på detta sätt visa, att han bekände sig till sin sons lidande och död. I vår text nämnes nu vilket under? *Förlåten i templet remnade i två stycken från ovan och ända ned.* Vad menas med förlåten? Förlåten var det förhållande, som delade templet i två delar: det heliga och det allra heligaste. Då vi läsa ebreerbrevet, så se vi, att förlåtens remnande hade stor betydelse. Vad kunde det då innebära? Det innebar, att det gammaltestamentliga offerväsendet såväl som templet fyllt sitt ändamål, och att nu en ny och levande väg till Gud var öppnad. »Vi hava nu frimodighet ifråga om ingången i helgedomen genom Jesu blod, vilken han åt oss har invigt såsom en ny och levande väg genom förlåten, det är genom sitt kött etc. (Ebr. 10: 19 f.)» Såsom den store och sannskyldige översteprästen har Jesus gått till Gud »in i själva himmelen för att nu framställa sig i Guds åsyn, oss till godo.» (Ebr. 9: 24). Av stor betydelse är dock alltid att för små och stora framhålla vikten av det personliga tillägnandet av frälsningen genom tron på Jesus Kristus. Ty den, som tror på honom, skall varda frälst, men den som icke tror, han skall varda fördömd.

Åsyna vittnen vid Jesu död och de intryck, som de där vid fingo, vv. 39—41.

Enligt vår text och enligt vad de övriga evangelisterna berätta var mycket folk tillstädes vid Golgata på Jesu döds-

dag. Vilka personer nämnas i vår text? Något barn torde som svar läsa vv. 39—41. Tänka vi då först på hövitsmannen och det intryck Jesu död gjorde på honom, så är det mycket beaktansvärt. Sin plikt likmätigt står han där mitt emot den lidande och döende Jesus. Såsom hövitsman hade han att upprätthålla ordning och befalla över sin avdelning av de romerska soldaterna. Det sätt, på vilket Jesus dog och de ord, han hörde Jesus utropa från korset jämte allt det övriga, han hörde och såg gjorde på honom det allra mäktigaste intryck. Överbevisad, och överväldigad av djup rörelse, säger han därför huru? »Förvisso var denne mannen Guds Son?» Denna hövitsmannens beaktelse borde föra vår tids tvivlare till besinning om vem Jesus är.

De övriga, som nämnas i texten, och som ju voro Jesu vänner, stodo på avstånd och sågo på, uppfyllda av sorg och häpnad. Och allt folket, när de sågo, vad som hade skett, slog sig för sitt bröst och vände tillbaka. Alla tyckas vara djupt gripna. Må Jesu död även på oss göra det djupaste intryck och draga oss närmare honom, som led och dog för oss.

Några slutanmärkningar.

Jesu död, varom denna vår text handlar, är en så underbar tilldragelse och utgör ett så betydelsefullt ämne, att det icke är möjligt vare sig vid en predikostund eller vid en lektion i söndagsskolan ens närmelsevis tömma dess dyrbara och djupa innehåll. Men vi få ändå även i söndagsskolan söka fördjupa oss i detta sköna ämne så mycket som möjligt. En lärare och lärarinna, som noga studerat de fyra evangelisternas berättelser om det, som tilldragit sig vid Jesu död, har god hjälp utav att ur minnet kunna för barnen i söndagsskolan berätta förloppet, rörande denna märkeliga händelse. Det kan t. ex. vara gott att ur minnet kunna återgiva de s. k. Jesu sju ord på korset och att i ordningsföljd kunna skildra undren vid Jesu död o. s. v. Vi hänvisa i så fall än en gång till den femte akten ur Jesu lidandes historia.

Viktigast av allt är dock det att genom Guds Andes hjälp kunna hos de små inskräpa något varaktigt intryck av honom, som led och dog för oss, att vi genom honom skola få leva evinnerligen.

Minnesvers: Joh. 3: 16: Så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en, som tror på honom, icke må förgås utan hava evigt liv.

J. A. Karlman.

Jesu uppståndelse.

Text för den 11 april 1909: Mark. 16: 1—8.

I. Inledning.

På Långfredagen, när Jesus led och dog på Golgata, blevo apostlarna och övriga Jesu vänner gripna av den djupa sorg. Och särskilt apostlarna intogos tillika av den största fruktan för de judiska myndigheternas målsmän, så att de stängde in sig i den sal i Jerusalem, där frälsaren tillsammans med dem åt på påskalammsmåltiden och instiftat den heliga nattvarden. De kvinnliga lärjungarna sörjde nog även de djupt sin mästare, men kärleken var hos dem starkare än sorgen och gav dem mod att handla efter deras hjärtas ingivelse. Därför finna vi dem på väg till Jesu grav i dagbräckningen på påskdagens morgon. De gå för att ordentligt balsamera Jesu lekamen för att bevara den från förgängelse. Vad som denna morgonstund vederfares de heliga kvinnorna, var det största och underbaraste en människa kunde få vara med om.

II. Texten läses.

III. Samtalet med barnen.

1. *Kvinnorna gå till Jesu grav, vv. 1—4.* Vad var det, sade jag, som lärjungarna blevo gripna av, när Jesus led och dog på långfredagen? De blevo gripna av djup sorg. Och vad intogos särskilt apostlarna av för en annan känsla? De uppfylldes av fruktan. För vilka fruktade de? För prästerna

och rådsherrarne. De troende kvinnorna blevo nog också uppfyllda av sorg, men vad var det hos dem, som var större än sorgen? Kärleken till Jesus. Och vad skänkte dem denna kärlek nu i sorgens och bedrövelsens stunder? Mod och kraft att handla enligt sitt hjärtas ingivelse. Och vad hade kärleken till Jesus ingivit dem att göra enligt orden i vår första vers? Att köpa välluktande kryddor? Vad skulle de med dessa kryddor? De skulle smörja eller balsamera Jesu lekamen. Varför skulle de göra så? För att bevara Jesu kropp från förgängelse. Vilka voro dessa kvinnor? Maria från Magdala, Maria, Jakobs moder och Salome. Dessa kvinnor voro både rika och förnåma och hade följt Jesus under hans jordeliv och tjänat honom med sina ägodelar och med sitt personliga arbete. Nu tjäna de honom i döden. Vi skola tjäna våra föräldrar och syskon och våra vänner i kärlek medan de leva, eljes har vår krans på deras bår intet särdeles värde.

När gingo nu dessa kvinnor för att balsamera Jesu kropp? På morgonen första dagen i veckan, mycket bittida, då solen gick upp. De hade således gått från sina hem, medan det ännu var mörkt. Vilken dag i veckan är det? Första dagen i veckan eller söndagen. Denna dag blev sedan den mest betydelsefulla av alla våra söndagar. Av vilken tanke oroas kvinnorna, innan de uppnått graven? »Vem skall åt oss vända bort stenen ifrån gravens dörr?» Medan de bekymras över denna tanke och rådgöra med varandra, ha de upp ått graven. Och när de se efter stenen, vad finna de? Den är borta från graven, och bekymret om den stora, tunga stenen är också med ens borta. Så gör Herren städse med de sina. Han frälsar dem från bekymmer. Vi få kasta alla våra bekymmer på honom.

2. *Budskapet om Jesu uppståndelse*, vv. 5, 6. När kvinnorna se stenen vara borta, gå de direkt in i graven. Denna var en kammare, sprängd ur hälleberget och med en öppning in. Det var i denna öppning stenen var inpassad såsom en dörr. Det rådde utan tvivel skymning inne i graven. Dock se de snart nog, att den katafalk, på vilken Jesus legat, är tom, och att Herren själv är borta. Vem få de i stället se där inne i graven? En ung man. Var sitter han? På högra sidan om ingången i gravkammaren. Hur är han klädd? I vitt fotsid klädnad. Vad var detta för en man? Det var en Guds ängel. Nu först börja kvinnorna känna, att de äro inne i en grav och att de stå ansikte mot ansikte med en invånare från den himmelska världen. Vad börjar bemäktiga sig kvinnorna? Ängest — förfäran. Detta ser ängeln så väl. Men han har icke kommit för att förskräcka dem utan för att trösta dem och bringa dem det allra största glädjebudskap. Vad säger han för att lugna dem? »Varen icke förfärad!» Han visste även deras ärende till graven. Varav se vi det? Han säger: I söken Jesus från Nasaret, den korsfäste. Den som likt dessa kvinnor i kärlek och hängivenhet söker Jesus, den behöver icke förfäras, han behöver icke vara rädd för någon eller något. Vad bringar ängeln dem för ett glädjebudskap? »Han är uppstånden.» Aldrig har ett större budskap blivit framburet till eller mottaget av en människa. Jesus är uppstånden. Det är påskens stora, glada segerbudskap.

Vad innebär detta ängels budskap? Allra först att den korsfäste har segrat och att han lever. Men vidare innebär det, att han segrat över alla onskans makter, över djävul, synd och död och att han framburit liv och oförgånglighet i ljuset. Han har segrat icke blott för sin personliga del, han har segrat till förmån för hela det släkte, vars frälsare och försonare han åtagit sig att vara. Därför att Jesus segrat, kunna nu vi alla genom tron på honom bliva delaktiga av uppståndelsens liv och uppståndelsens hopp.

För att riktigt förvissa kvinnorna om verkligheten av Jesu uppståndelse pekar ängeln på den tomma graven och på katafalken, där Jesus hade blivit lagd. Ja, där hade Josef av Arimatea och Nikodemus, de två ädelsinnade rådsherrarne, lagt Jesus. Översteprästens tjänare hade tillslutit graven och satt sigill över fogarna och ställt romerska vaktposter där utanför att bevaka den. Jesus hade gått levande ut ur graven och vaktposterna hade blivit nästan döda av förskräckelse. Men nu levde Jesus, och det var det härliga och stora i denna sak.

3. *Kvinnorna bärare av uppståndelsebudskapet*, vv. 7—8. För att återföra kvinnorna till verkligheten och till sig själva

ger ängeln dem ett stort och skönt uppdrag. Vilket uppdrag är detta? Att bära uppståndelsebudskapet till lärjungarna. Med vilka ord ger ängeln dem detta uppdrag? »Men gå bort och sägen till hans lärjungar och till Petrus, att han går före eder till Galiléen. Där skolen I få se honom, såsom han har sagt eder.» Av ängels ord kunna vi förstå, att Jesus samtalat med honom efter uppståndelsen, och att orden äro frälsarens egna. Ännu hoppas Jesus, att hans apostlar, lärjungar och vänner skola genast omfatta det härliga uppståndelsebudskapet med en glad och fullviss tro. Men så göra de ej. I stället se vi av kvinnornas beteende, som omtalas i vår sista vers, och av de övriga, som få se Jesus under den första påskdagen, att han icke så snart kunde möta dem i Galiléen. Först måste han skingra förskräckelsen, driva bort otron och bringa de sina i Jerusalem till en fast tro på, att han var uppstånden och var ibland dem en levande frälsare.

Men vi, som få läsa om Jesu uppståndelse, skola av hjärtat tacka Gud, vår himmelske fader, för att han uppväckt Jesus från de döda och i honom givit oss en levande frälsare. Nu lever han alltid för att bedja för oss, nu kan han frälsa oss från synden och allt ont, göra oss delaktiga av uppståndelselivet och slutligen skänka oss evigt liv i Guds himmel. Låtom oss därför med en glad och tillitsfull tro omfatta vår uppståndne frälsare!

Minnesvers: Rom. 4: 24, 25: *Jesus, vår Herre, har blivit utgiven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull.*

J. B. Gauffin.

Söndagsskolbarnens kinamissionär Hilma Börjeson

besöker, v. G., nedanstående platser för att på tider, som av vännerna närmare bestämmas, till såväl barn som äldre framföra hälsningar från Kina och berätta åtskilligt om förhållandena och arbetet därute.

Mars.

Den 22 Kisa.	Den 28 Kalmar.
» 23 Södra Vi.	» 29 Nybro.
» 24 Vimmerby.	» 30 Växjö.
» 25 Högsby.	» 31 Alfveta.
» 26 Mönsterås.	

April.

Den 2 Hesselholm.	Den 6 Hör.
» 3 Vinslöf.	» 9 Lund.
» 4 Kristianstad.	» 11, 12 Malmö.

Kollekter upptagas tacksamt för utvidgande av Praktiska skolan i Huangchow.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för söndagsskolbarnens kongomissionär

C. N. Börrisson.

(Västergötland).

Mars 22 Österplana.	April 8 Kölabby.
» 23 Västerplana.	» 9 Åsen.
» 24 Broby.	» » Vartofta.
» 25 Skjelfvum.	» 10, 11 Tidaholm.
» » Byslotterna.	» 11 Madäng.
» 26 Nässjö.	» 12 Daretorp.
» 27—29 Karlshamn.	» » Klämmesbo.
April 3, 4, Ulricehamn.	» 13 Fridened.
» 5 Høstena.	» 14 Frøjered.
» 6 Dalum.	» 15 Vreten.
» 7 Blidsberg.	» 16 Stenstorp.

På alla platser önskar söndagsskolbarnens missionär att få se söndagsskolbarnen på främsta bankarna om möjligt.

Där så anses lämpligt, upptages med tacksamhet kollekt för missionen i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionär K. J. Pettersson.

Mars 22 Ludvika.	April 2 Oxberg.
» 23 Björbo.	» 3, 4 Mora.
» 24, 25 Dala Jerna.	» 5 Nusnäs.
» 26 Nås.	» 6 Stumsnäs.
» 27, 28 Malung.	» 7 Sägmyra.
» 29 Lima.	» 8, 9 Bjursås.
» 30 Wika.	» 10 Grycksbo.
» 31 Sollerö.	» 11 Falun.
April 1 Mora.	» 12, 13 Hofors.

Missionsföredrag hållas, illustrerade med skioptikonbilder från Kongo. Till varje plats skriver Pettersson själv och meddelar om ankomst m. m.

Svenska Missionsförbundets Expedition.**Restur för dövstumme-missionär P. Alfr. Person med predikanten C. Nilson som tolk.****Mars.**

» 24 Göteborg: kv. Mölndal.	» 25 Göteborg: kv. Elfängen.
» 25 » f. m. Emi-grantmissionen.	» 26 kv. Uddevalla.
	» 27 kv. Mellerud.
	» 28 f. m. Vänersborg.
Den 25 » e. m. Surte.	» 28 e. m. Trollhättan.

April.

Den 3 Flen.	Den 12 f. m. Linköping.
» 4 f. m. Nyköping.	» 12 e. m. Åtvidaberg.
» 4 e. m. Eskilstuna.	» 17 Frinnaryd.
» 5 Kungsör.	» 18 f. m. Tranås.
» 6 Torshälla.	» 18 e. m. Mjölby.
» 7 Mariefred.	» 19 Kisa.
» 8 Vingåker.	» 20 Vimmerby.
» 9 f. m. Finspong.	» 21 Oskarshamn.
» 9 e. m. Norrköping.	» 22 Hultsfred.
» 10 Skeninge.	» 23 Virserum.
» 11 f. m. Vadstena.	» 24 Hvetlanda.
» 11 e. m. Motala.	

Kollekter upptagas på samtliga platser till förmån för missionsarbetet bland vårt lands dövstamma. Vidare genom brev från Person.

Svenska Missionsförbundets Expedition.**Restur för kongomissionären Emil Ekström.****Mars.**

Den 26 Falkenberg.	Den 30 Smålandsstenar.
» 27 Sennan.	» 31 Vernamo.
» 28, 29 Enslöf.	

April.

Den 1 Hästra.	Den 2, 3 Fristla.
---------------	-------------------

Kollekter upptagas med tacksamhet för missionen i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Smålands och Östergötlands predikantförbund håller sitt årsmöte i Ljungby onsdagen och torsdagen den 28 och 29 april.

För erhållande av logis hänvänder man sig i god tid till predikanten F. Hellström, Ljungby.

Frågor och överläggningsämnen insändas till undertecknad under adress: Jönköping, före den 10 april.

A. Ohldén.

Femtioårsjubileum firar Stora Tuna Missionsförening den 10—13 april i Missionskyrkan i Borlänge.

Som predikanter väntas lektor P. Waldenström, distriktsföreståndare C. F. Nyström samt predikanterna H. Boman, Visby, K. O. Samuelsson, Arboga, G. Wilander, Valla, och stud. O. L. Carlsson. Allmänheten är välkommen.

P. Nilsson.

Västerbottens Ansgarilförening håller genom styrelse och ombud årskonferens i missionshuset i Hörnsjö lördagen den 10 april kl. 4. Föreningens predikanter böra till undertecknad sända kortfattad redogörelse för deras verksamhet före den 5 april.

Öffentligt möte börjar i missionshuset påskdagen kl. 11 f. m. Utom L. A. Holmström komma flere predikanter att medverka vid mötet.

And. Bergfors.

Predikantmöte för predikanter och församlingstjänare inom 11:te distriktet hålles i Vasakyrkan, Kristianstad, den 1 och 2 april 1909 med början första dagen kl. 10 f. m.

Frågor för mötet torde före den 15 mars insändas till undertecknad. Anmälan om deltagande i mötet och om tiden för ankomsten insändes i god tid före mötet till predikant Aug. Strömbäck, Kristianstad.

Skånes predikantförbund håller sitt årsmöte på samma plats den 31 mars kl. 3 e. m.

Styrelsen torde sammanträda hos undertecknad samma dag kl. 11 f. m.

O. N. Thomson, ordf.
Kristianstad.

Predikantmöte hålles i Gefle den 20—22 instundande april d. å. Mötet börjar första dagen kl. 11 f. m. och slutar tredje dagen så tidigt, att deltagarna hinna med middagståget. Frågor för mötet torde insändas till P. Olsson, F. A. Larsson eller J. Erixon, till vilka även mötesdeltagarna anmäla sin ankomst. Alla välkomna.

Å kommitténs vägnar
J. Erixon.

Söndagsskol- och ungdomsmöten inom 5:te distriktet: Västmanlands läns söndagsskolförbund håller sitt årsmöte i Västerås under inst. påskhelg. Talare: missionsläraren Johannes Norborg, predikanten O. Olofsson, Kristinehamn m. fl.

I Falun den 18 april söndagsskol- och ungdomsmöte, 19—22 övningskurs med lärare. Redaktör J. B. Gauffin, Uppsala, m. fl. tjäna som talare på mötet, och Gauffin leder lärarekursen.

C. F. Nyström.

Predikantmöte för 4:de distriktet hålles i Uppsala den 4—6 nästa maj. Frågor för behandling vid mötet torde benäget insändas före den 9 april till undertecknade. Även anmälan om ankomst för beredande av logi torde i god tid göras. Varen hjärtligt välkomna — och glömmen ej att insända frågor. Torsdagen den 6 inbjudas även församlings-tjänare.

Uppsala i febr. 1909.

L. W. Nordqvist.

L. Hallén.

Missions- och Söndagsskolemöte hålles i Betelkyrkan, Malmö, Långfredagen och Påskdagarna med början alla dagarna kl. 11 f. m. Söndagsskolkurs hålles på samma ställe den 8 och 10 april kl. 8 e. m. och Påskdagen kl. 3 e. m. Medverkande bliva skoll. J. A. Wallendorff, distriktsföreståndare O. N. Thomsson, missionär Hilma Börjeson och pred. P. E. Dahlqvist.

Predikantmöte för 1:sta distriktet A och B hålles i Boden den 29 och 30 april med början första dagen kl. 10 f. m. Frågor insändas till undertecknad. Anmälan om deltagande i mötet sändes till predikant A. N. Josefsson, Boden. Alla välkomna.

Fr. Säfström.

Södermanlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i Gnesta den 20—22 instundande april. Mötet börjar första dagen kl. 3 e. m. Anmälan om logi göres i god tid och senast 5 dagar före mötet till predikanten A. Alm, Gnesta.

Frågor för mötet skola vara insända före den 5 april till predikanten

O. W. Genander,
Nyköping.

Västmanlands Predikantförbunds halvårsmöte hålles i Avesta den 5 och 6 maj. Anmälan göres i god tid till predikanten Emil Lindros, Avesta, vilken även mottager frågor, som böra insändas före den 15 april. Sända frågor i rätt tid och varen till mötet hjärtligt välkomna!

Emil Lindros.

C. F. Nyström.

Västergötlands missionsförening håller sitt årsmöte i Sköfde lördagen den 27 och söndagen den 28 mars. Konferensen börjar den 27 kl. 3 e. m. Predikanter och befullmäktigade ombud hälsas alla välkomna. Söndagen den 28 börjar mötet kl. 10 f. m. då predikan kommer att hållas av lektor P. Waldenström m. fl. talare. De ombud, som önska logis, torde i god tid tillskriva C. J. Karlstedt eller predikant Gustaf Johansson, Sköfde.

Styrelsen.

Program

för

**Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte
i Sala**

under Påsken den 11 och 12 april 1909.

Påskdagen.

- Kl. 10.30 f. m. Bön- och bibelläsning av pred. C. O. Sjöberg.
- » 10.45 » Predikan av lektor P. Waldenström.
- » 11.45 » Föredrag om missionen i Kongo av missionär T. Ceder.
- » 12.30 midd. Missionärs-avskiljning.
- » 1—3 e. m. Middagsrast.
- » 3 » Predikan av redaktör J. B. Gauffin.
- » 4 » Föredrag om den yttre missionen av missionssekreterare W. Sjöholm.
- » 8 » Missionsfest med korta tal av missionärerna T. Ceder och B. E. Rydén m. fl., omväxlande med sång och musik.

Annandagen.

- Kl. 11 f. m. Predikan av W. Sjöholm.
- » 12 midd. Föredrag med avseende på den inre missionen av J. B. Gauffin.
- » 3.30 e. m. Predikan av missionär T. Ceder.
- » 4 » Samtal. Ämne: I vilken mån kunna vi genom de ungas fostran inverka på den kommande tiden?
- » 5 » Föredrag om missionen i Kina av B. E. Rydén.
- » 5.45 » Avslutning av J. B. Gauffin

Kollekt upptages under båda dagarna till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet.

Missionsskolan,

Svenska Missionsförbundets läroanstalt

på Lidingön

börjar ett nytt läsår den 1 nästkommande september.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor N. Wikander, adr. Missionsskolan, Lidingö Villastad, före den 1 juni och vara åtföljd av

- 1:o) en kort och samvetsgrann, av den sökande själv skriven redogörelse för hans andliga livs uppkomst och utveckling;
- 2:o) intyg av en kristen församling, en missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, av minst två kända personer, a) att den sökande är känd som en sann kristen, och b) att han under någon tids predikoverksamhet ådaga-lagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär.
- 3:o) bestyrkt avskrift av betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas, intyg av kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;
- 4:o) en förbindelse av en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
- 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskriven;
- 6:o) läkareintyg.
I regel intages ej någon, som är under 19 år.
I ansökan må tydlig adress uppgivas.

Skolstyrelsen.

Ny sångbok.

Låtom oss sjunga!

ett häfte ungdoms- och väckelsesånger
till bruk

vid böne- och väckelsemöten.

Innehåller ett 80-tal gamla välkända sånger, hämtade ur äldre och nyare sångsamlingar.

Pris 10 öre pr ex. Då minst 25 ex. tagas, lämnas 25 % rabatt.

Rekvireras från

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Boknyhet.

På Svenska Missionsförbundets förlag har utkommit

Hela bibeln tillsammans med

Missionsförbundets sångbok,

tryckt på fint engelskt papper i samma format som den redan tillgängliga Nya Testamentet med sångboken.

Pris: äkta chagrinband, skimmersnitt och fodrad med skinn 8: 50. D:o med övervikta kanter 9: 00. Vid partiköp lämnas 20 % rabatt.

Boken föreligger färdig och rekvireras från

Svenska Missionsförbundets Expedition,
Stockholm.

Stockholm, Svenska Boktryckeri Aktiebolaget, 1909.